

יוסף ואשת פוט־פֶּר

ספור של אמונה,
גבורה ויראת שמים

מבוסס על חמש בראשית, פרק ל"ט

עֶבֶד בְּאֶרֶץ זָרָה

יוֹסֵף הַצָּעִיר הִגִּיעַ לְמִצְרַיִם
כְּעֶבֶד. הוּא נִמְכָּר לְאִישׁ
עֲשִׂיר וְנִכְבָּד בְּנֵשִׁם פּוֹטִיפָר,
שֶׁר בַּחֲצַר פַּרְעֹה.
לְמִרְוֹת הַקּוֹנִשִׁי, יוֹסֵף לֹא
הִתְיָאֵשׁ וְתָמִיד הִתְפַּלֵּל
לְהֵנָשִׁים.

וְהָיָה אֶת יוֹסֵף

יוֹסֵף עָבַד בְּנֶאֱמָנוֹת
וּבְחָכְמָה. הַנָּשִׁים יִתְבָּרְךְ
בִּירְךְ אֶת כָּל מָה נְשִׁיוֹסֵף
נְשִׁיוֹסֵף עָשָׂה.
פוֹטִיפָר הַבְּחִין נְשִׁיוֹסֵף –
יֵשׁ עָלָיו בְּרָכָה מְוֹנָה
מְשִׁמִּים!

עוֹלָה לַגְּדוּלָה

- כָּל עֲבוֹדָה נְשִׂיּוֹסָף עָשָׂה הַצְּלִיחָה.
- פּוֹיפֶר סָמָךְ עָלָיו, וּמִנָּה אֶת יוֹסֵף לְהִיּוֹת הַמְּנַיִל עַל כָּל בֵּיתוֹ.
- יוֹסֵף הוֹדָה לַה' עַל הַהַצְּלָחָה הַגְּדוּלָה.

הַנְּסִיּוֹן שֶׁל יוֹסֵף

יוֹסֵף גָּדֵל וְהָפֶךְ לְבַחֲוֹר
יָפֶה תוֹאֵר.

אִשָּׁת פּוֹטִיפָר הַבְּחִינָה בּוֹ.
כְּנִשְׁפּוֹטִיפָר לֹא הָיָה, הִיא
אָמְרָה לְיוֹסֵף דְּבָרִים לֹא
הִיא רָצְתָה נְשִׁינָה שְׂיוֹסֵף
יַעֲשֶׂה חֲטָא.

מָה עוֹשִׂים בְּשָׁעָה שֶׁל סִכָּנָה?

הַסִּכָּנָה בְּאֶרֶץ

אִם לֹא אֶקְשִׁיב לָהּ, הִיא
תִּכְעַס וּתְרַסֵּק אוֹתִי!

הַמַּחֲשָׁבָה עַל ה'

הַבוֹרָא יִתְבַּרְךְ רוּאָה הַכֹּל,
וְאַסוּר לַחֲטֹא לְפָנָיו!

יוֹסֵף בָּחַר בְּאַמוּנָה!

אֵיךְ אַעֲשֶׂה הַרְעָה הַגְדוֹלָה הַזֹּאת?

יוֹסֵף לֹא חָשַׁב עַל הַסַּכָּנוֹת.
הוּא אָמַר בְּקוֹל חֲזָק:

”אֵיךְ אַעֲשֶׂה הַרְעָה
הַגְדוֹלָה הַזֹּאת,
וְחָטָאתִי לְאֱלֹקִים?”

הַקֶּשֶׁר שֶׁלֹּו לְמַלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הָיָה הַכִּי חָשׁוּב.

לֹא לְבִגְד בְּאַמּוֹן

יוסף הסביר לָהּ מִדּוּעַ זֶה אָסוּר:
אֲדוֹנִי נָתַן אֶת כָּל הַבַּיִת
בְּיָדִי, וְסוּמָךְ עָלִי מְאוֹד.
הוא לא מִנַּע מִמֶּנִּי דָבָר,
חוץ מִמֶּךָ, כִּי אַתְּ אִשְׁתּוֹ.
אֵיךְ אֶעֱשֶׂה דָבָר רָע כָּזֶה?

גבור אַמְתִּי יָמִים רַבִּים

אִשְׁת פּוֹטִיפָר לֹא הִפְסִיקָה. יוֹם אַחֲרֵי יוֹם הָיָא נִסְתָּה לְפִתּוֹת אוֹתוֹ. אָבֵל יוֹסֵף סִירַב בְּכָל
כָּל פַּעַם מִחֻדָּשׁ! הוּא יָדַע שֶׁהַנֶּשֶׁם אֶתוֹ תָּמִיד, וְאָסוּר לְהִכְנֹעַ לַיֵּצֶר הָרָע.

הַבַּיִת הָרִיק

יום אחד, כל אנשי הבית יצאו
החוץ. אשת פוטיפר תפסה את
יוסף בבגדו ודרשה: שכבה עמי! היא
בקשה שיעשה עברה חמורה.

לְבָרַח מֵהַחֹטָא!

יוֹסֵף לֹא חָשַׁב פְּעַמִּים. הוּא
הֶעֱדִיף לְאַבֵּד אֶת הַבְּגָד
שֶׁלוֹ, וּבִלְבָּד שִׁשְׁמַר עַל
נִשְׁמָתוֹ הַטְּהוֹרָה!
הוּא עָזַב אֶת בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ,
וּבָרַח הַחוּצָה אֶל אוֹר הַשֶּׁם.

דְּבַרִּי שְׁקָר

אִשֶּׁת פּוֹטִיפָר כְּעָסָה מְאוֹד
שִׁיוֹסָף לֹא נִכְנַע לָהּ.
כְּשֶׁחֲזַר פּוֹטִיפָר הַבֵּיתָה,
הָיָא סִפְרָה לּוֹ שְׁקָרִים
שִׁיוֹסָף הוּא זֶה
שֶׁנָּסָה לְפַגּוֹעַ בּוֹ.

בְּבֵית הַסּוּהָר – עִם ה'

פּוֹטִיפָר כָּעֵס וְשָׁלַח אֶת
יוֹסֵף לְבֵית הַסּוּהָר. יוֹסֵף
לֹא הִתְלוֹנֵן בְּכָלֹל.
הוא הֶעֱדִיף לְסַבֵּל בְּכָלֹא
וְלֹא לַחֲטֹא לְבוֹרָא! הוא יָדַע
שֶׁעָשָׂה אֶת הַדָּבָר הַנָּכוֹן.

סוף של מנהיגות וברכה

גם בבית הסהר השם יתברך
היה אתו. בזכות צדקתו
ויראת השמים שלו, מותו
את יוסף למנהיג בכלא,
ולבסוף זכה להיות האיש
השני למלך מצרים!

מָה אֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים מִיּוֹסֵף הַצַּדִּיק?

- הִלָּקח שְׁלָנוּ: כְּשִׁישׁ לָנוּ "פַּחַד שָׁמַיִם" אֲמַתִּי, אֲנַחֲנוּ מְסַגְּלִים לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל פְּתוּי וְעַל כָּל קִשִּׁי.

שִׁאלָה לְדִיוֹן בִּכְתָּה:

אִיךְ הַמַּחֲשֵׁבָה עַל הַשֵּׁם עֲזָרָה
לְיוֹסֵף לְהַשְׁאִיר חֶזֶק וְלֹא לְהִכָּנַע?
זֶה יָכוֹל לַעְזֹר גַּם לָנוּ בַּחַיִּים?